

Rektor Lous Mohr

har ved studenterfestlighetene i 1946 blant annet uttalt følgende (etter "Morgenbladets referat "):

" Personlig mener jeg at det i denne epoke - for et lit folk som vårt - er livsviktig, viktigere enn noensinne å holde vårt fol kulturelle standard høi, slik at Norge i det internasjonale omdømme al tid må beholde hedrsnavnet " en kultur nasjon ". Det vil ikke bare si en nasjon med høi folkeopplysning - skjønt det er selve grunnlaget- det vi si en nasjon som innad har maktet å inarette sig menne skeverdig og fornuftig og som man utad vet alltid er å finne på rettens , sannhetens og anstendighetens sid . (uthevet her).

Slikt gjør inntrykk, en slik grunninnstilling skaper uvegerlig respekt og sympati utad. Det var efter min oppfatning vårt dyreste aktivum ø i de trengselsår som nu ligger bak. Det vil også være så i fremtiden ".

Stortingsmann K i t t i l B e r g ,

medlem av Stortingets Justiskomite, ble 23de juli 1946 intervjuet av " Friheten " og fikk da blant annet følgende spørsmål: Har Justiskomiteen hatt noen store lovsaker oppe ?.

H-an ga følgende svar : " Vi hadde landssvikloven av 1945, hvor det gis anledning til å sparre folk inne opp til 1 år uten dom. Dette er for såvidt en nokså eksepsjonell lov, idet den jo går imot selve grunnprinsippet i det vi pleier å kalle menneskerettighetene. Det var imidlertid enighet i Stortinget og Justiskomiteen om at loven skulde føres igjennem. Med dette har vi slått fast at nasister og landssvikere ikke har noe krav på å nyte godt av menneskerettighetene. Det er en av de forholdsregler som demokratiet må ta for å forsvare sin egen eksistens ". (Uthevet her).

Ovenstående forteller hvordan forholdene burde vært og hvordan de var og er .

R.W.